

Prof. dr Vladimir BOŽOVIĆ,
rektor Univerziteta Crne Gore

RIJEČ NA OTVARANJU NAUČNOG SIMPOZIJUMA

Uvaženi profesore Šehtman, predsjedniče Crnogorske akademije nauka i umjetnosti profesore Vukčeviću, ministarko Šćepanović, uvaženi rektori, akademici, ekscelencije, drage kolege i gosti,

Ova konferencija, iako joj naslov određuje okvir, nema samo naučni karakter. Ima širi kulturološki, a prije svega motivacioni značaj. Ona je, po svom sadržaju, a potpuno sam siguran i po odjecima koje će imati, zlata vrijedna poruka — da možemo. Da, možemo!

Vrijeme je da preokrenemo perspektivu pogleda na naše mogućnosti.

Naša veličina ne može biti utisnuta samo u „suvim“ brojevima, već iznad svega u ideji koju nosimo. Vjerujem da Crna Gora ima potencijal koji daleko nadmašuje statističke parametre kojima se suvoparno enciklopedijski opisuje. Ovdje jeste izvor dobrog duha, britkih ideja, ali i tradicije koju moramo brižljivo čuvati u izazovnim vremenima, njegovati od najranijeg uzrasta. Samo tako se gradi pečat snažne kulture, kojom su se i neki mali narodi vinuli visoko na ljestvici opštečovječanskih dostignuća. Naučnih i svih ostalih.

Naša snaga i značaj se može mjeriti i time koga možemo da privučemo i okupimo. Dovoljno je pogledati spisak onih koji će ovdje govoriti i jasno je — u pitanju je naučni događaj elitnog svjetskog nivoa. Time svjedočimo njegoševsku poruku, misao lovcenskog genija iz nešto drugačijeg ugla. Onoliko koliko je lako iz grmena velikog izaći na svjetsku pozornicu, toliko je teško iz male zemlje skromne naučne tradicije. Zaista je teško, ali je moguće, potvrđuju glasovi nauke i znanja, okupljeni u ovoj sali, na ovoj konferenciji.

U tom duhu, a očekujući plodove i ovog današnjeg okupljanja, bila je i moja porukama mladim kolegama, koji su ove godine zakoračili na Univerzitet

Crne Gore. Zamolio sam ih da budemo odgovorni prema darovima koje imamo. Da ih ne protraćimo i ne dopustimo da budemo radna snaga za ostvarenje tuđih snova. To što smo mala zajednica, nikako ne znači da ne treba da se borimo kako bi bili najbolji u onom što radimo. Možda je nama zato teže, ali su zato plodovi uspjeha slađi i dugotrajniji.

Vrijednost nauke ne smije biti u znanju koje se hladno niže u spratovima vremena, bez topline za život društva, bez odgovornosti za čovjeka i njegove potrebe. Mi ne želimo visokotehnološku, apatičnu i hladnokrvnu civilizaciju, u kojoj je čovjek puka statistička jedinica, a negdje čak i višak. Duboko vjerujem da je nauci potreban danas povratak smislu u humanističkom okviru, što je i njeno rodno mjesto. Isto toliko vjerujem da je ova konferencija korak u tom pravcu.

Ako svake godine budemo okupljali naučnu elitu kao što smo to uradili, zahvaljujući ogromnom entuzijazmu i trudu uvaženog profesora i prijatelja Veljka Milutinovića, onda Crna Gora neće biti „samo“ divna turistička zemlja, već ćemo ovim silnim planinama dodati i neke eminentne naučne vrhove.

Dear professor Shechtman,

On behalf of the University of Montenegro, and my personal name, we owe a special appreciation to you for the time you have dedicated to show support to our scientific and academic community. Thus, in line with the title of the Symposium, you are proving that you are a true friend of this University and Montenegro in general. Thank you for coming.

Zahvaljujem svima i želim uspješan i plodan rad.